

Men for at tage et konkret eksempel, f.eks. sygeplejersken ude på hospitalet – nu snakker vi kræftbehandling og den slags ting – så må det da være sådan, at i fald man går ind og kigger på marginalskatten, så vil man også kunne få et større arbejdsudbud fra denne sygeplejerske, der ellers måtte støde ind i henholdsvis mellem-skat og topskat.

Det, jeg hører ordføreren sige, er den samme argumentation, som finansministeren har givet udtryk for, nemlig at det her med marginalskat jo ikke har nogen rigtig betydning for arbejdsudbuddet. Men det er jo i klinkende og lodret modstrid med alt, hvad Finansministeriet i øvrigt ellers har underholdt med og skrevet om, jeg var lige ved at sige, i årevis.

Så vil Dansk Folkeparti ikke give mig ret i, at skattestoppet er den mindst effektive måde at få flere mennesker ud på arbejdsmarkedet på, og at vi kunne hjælpe de sygeplejersker, vi alle sammen er optaget af, til måske at tjene mere ved at yde en ekstra indsats?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er ikke sikker på, at hr. Morten Helveg har ret i sin antagelse, at vi samlet set nødvendigvis ville få et større arbejdskraftsudbud, hvis vi lempede marginalskatten. Hvorfor ikke? Nej, for der vil givet være nogle, der vil følge sporet og sige: Jeg får mere ud af det ved at gå på arbejde med en skatteomlægning, så nu vil jeg godt bruge lidt flere timer på arbejdsmarkedet.

Men der vil også være andre, der har en fornuftig økonomi, som vil sige til sig selv: Det, det drejer sig om for mig, er at have den økonomi, jeg nu engang har, og de forbrugsmuligheder jeg har. Så hvis jeg får en skattelempelse, vil jeg nu hellere arbejde lidt mindre og så have det samme ud af det og være sammen med min familie og have noget fritid og noget glæde på den vis.

Kl. 14.00

Det, hr. Morten Helveg jo ikke ved, er, hvordan de her to elementer vil spille sammen, hvad der vil veje tungest, og om vi så samlet set får det ekstra arbejdsudbud, hr. Morten Helveg taler for.

Derfor er vores umiddelbare tilgang til det her, at den måde, vi skal angribe problemerne i den offentlige sektor på med hensyn til tilstrækkelig arbejdskraft, er ved at se på, hvordan de stillinger, der er, bliver tilstrækkelig attraktive og får tilstrækkelig status til, at der er nok, der

vil søge hen til dem, så vi ikke risikerer en mangelsituation f.eks. i vores ældrepleje.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

En af de ting, som jeg ikke hørte meget om i ordførertalen, er den store sejr, Dansk Folkeparti har fået med en stramning af efterlønsalderen og med den indeksering, som jeg kan forstå at Dansk Folkeparti så sent som i aftes endelig har godkendt, der betyder, at efterlønsalderen stiger for dem, der er 20 år i dag, til 66 år og pensionsalderen tilsvarende til 71 år. Er det noget, som har været en mærkesag for Dansk Folkeparti at få igennem, når man nu samtidig har fået konstateret via Finansministeriet, at det betyder, at der bliver 190.000 flere førtidspensionister? Er det virkelig en af de sejre, som Dansk Folkeparti går og bryster sig af?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu ville jeg jo blive frygtelig skuffet, hvis vi overhovedet havde haft en debat hernede i salen, hvor både hr. Ole Sohn og jeg var til stede, og vi ikke kom til at diskutere det emne. Derfor er jeg faktisk glad for, at hr. Ole Sohn rejser det, og jeg havde også forventet det.

Det har jo været kendt hele vejen igennem, at vi gik til forhandlingerne i sommer med det udgangspunkt, at vi mente at kunne løse de udfordringer, velfærdssamfundet står over for på lang sigt, uden at skulle flytte på tilbagetræknings-tidspunktet, altså hæve efterlønsalderen.

Men vi måtte jo også erkende, at alle de partier, vi skulle forhandle med, inklusive hr. Ole Sohns statsministerparti, altså det parti, SF drømmer om en regering sammen med, havde det synspunkt, at grænserne skulle flyttes, og derfor accepterede vi, at hvis der skulle komme et forlig, vi skulle være en del af, så måtte vi også acceptere, at vi hævede tilbagetrækningsalderen, så efterlønsalderen bliver 62 år og folkepensionsalderen 67 år.

Hvad der så kommer til at ske derfra, ved vi ikke endnu. Det skal der første gang træffes en politisk beslutning om i 2015 med hensyn til, om der så yderligere skal ske ændringer fra 2025. Det må vi tage på det tidspunkt.

Med hensyn til dem, der får problemer ved en højere efterlønsalder, skal der tages en lang række initiativer for at sikre, at de ikke får de problemer. En del af det er jo også bl.a. det ekstraarbejde med hensyn til forebyggelse af ned-